

De passie van Marguerite

Tekst:
Liesbeth ten Hallers

Een tuin, beschut gelegen tussen Hemelse Berg en Pietersberg in Oosterbeek, waar gevleugelde gasten verwelkomd worden door bioloog en natuurfotograaf Marguerite Sweers-Meijering, een vrouw met meer dan één passie.

Een reuzenrups

Marguerites geboorteland is Indonesië. Pas in 1945, na de oorlog, zien zij en haar ouders elkaar terug. Haar vader is dan blij verrast door de opmerkelijk grote belangstelling voor plant en dier bij zijn zesjarige dochter. Later bracht hij eens van een gezamenlijke natuurtocht op Java een grote rups mee (Marguerite: "Een griezel!") Uitgekweekt, vloog een indrukwekkende atlasvlinder de weelderige tropentuin in.

Natuurstudie

Na veel omzwervingen (zes lagere scholen) biedt in Nederland de NJN, de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie, een ankerplaats in haar leven. Het zelfvertrouwen groeit. "Tijdens mijn studie biologie, die na een korte periode op de kunstacademie toch een betere keus bleek, voelde ik mij, tijdens plantencologisch onderzoek op Schiermonnikoog, als een vis in het water, waarbij mijn ervaring bij de NJN een stevige basis vormde." Ze zal tenslotte een gedreven bestuurder worden met vernieuwende inbreng. Rond haar twintigste jaar zit ze in het hoofdbestuur van de NJN, later zeven jaar in de Verenigingsraad van Natuurmonumenten als zeer actieve contactpersoon voor de Gelderse leden. Marguerite: "Ik werd 'hoffotograaf' van Natuurmonumenten in Gelderland; kwam daardoor zo'n tien jaar lang veel bij natuurbeheerders over de vloer."

Op de knieën in de tweelingtuin

"Het was liefde op het eerste gezicht in '78: een lap vruchtbare grond (2.500m²) met struiken en grote bomen, mooi gelegen op een zuidhel-

Marguerite Sweers

Sleedoornpage op leverkruid.

ling; grenzend aan grote tuinen, weiland en sprengenbos. Tot 1932 was hier een rozenkwekerij. Uit die tijd dateren enkele hoge buxusbomen met opvallend zware stammen. Sommige heesters verraden de latere invloed van tuinarchitecte Mien Ruys. Leemhoudende grond, de noordelijke helft met een onderaardse kwelwaterstroom en daardoor natter dan de zuidelijke helft. Ons huis staat er precies middenin." Samen met echtgenoot Henk heeft ze verschillende landschapselementen vormgegeven met stinzenplanten, ruigteplanten, bosjes, een bonte siertuin, een moeras. De plek voor een vijver is nu ook bedacht. Bloemrijke graslandjes, pointillistisch bespikkeld met kleur, worden onderbroken door verhoogde eilandjes met een bonte etalage van steenvondsten en wat rotsplanten. Veel tuinwerk doet ze op haar knieën: kiemplantjes herkennen, uitzetten en elders laten opgroeien, markeren van bijzonderheden. Het aantal soorten wilde planten is gegroeid tot meer dan 350, waaronder veel waardplanten voor vlinders. Al doende uit zich haar passie voor in de tuin zingende en overvliegende vogels. Marguerite onderscheidt ze aan hun zang en roep, tot aan Humes bladkoninkje toe. De tuin is zeer vogelrijk!

Sleedoornpage

In Natura schreef Marguerite een verslag over bezoek van de sleedoornpage en de royale suggestie om aan het lezerspubliek 'werkzame' wilde pruimensoorten uit te delen. Sinds 1997 noteert ze vlinderbezoek in de tuin. Bruin blauwtje, icarusblauwtje, oranjetip, al met al zo'n 25 dagvlindersoorten. Over 2007 vermeldt ze: "Twee rouwmantels kwamen vorig jaar op de pruimenbloesem af, naast aurelia's en kleine vos; ook vijf koninginnenpages waren opvallend. In de afgelopen jaren is de soortenrijkdom iets toegenomen."

Bronnen

Convolvulus 2001/december; Natura 2002/3

Marguerite Sweers

Duifkruid.